

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шани. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА.
М. сячно в іриво 450 зод.
За границею:
В Америці і дояр, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.
Швейцарії 2 ш. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси і зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

ОСІННІ СТУДЕНТСЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ в СТАНИСЛАВОВІ

відбудуться дня 8. вересня 1928 о год. 20 веч. в са-
лах Т-ва Українська Бесіда. (Хто не одержав за-
прошення, буде ласкавий зголоситися при вході)

Драстичний епізод.

Львів, 6 вересня 1928.

В дочерній катедральній церкві в Самборі, в одній з головних церков єдиної перемисько-самбірської єпархії, нещодавно сталася подія, яка мусить викликати прикрі почування у кожного українця, що дорожить церквою як моральною відомою, носієм авторитету й організаційною силою.

Нещодавно відбувалося в самбірській церкві велике свято коронації чудотворного образу Божої Матері. На ньому явилися непроганні маси вірних, десятки священників і перемиський владика о. Посафат Кошляковський. Достроєну доумови свята проповідь вголосив о. С. Кузьмицький, відомий громадський діяч, парох Волянськ, рудецького повіту. Провідник говорив про звичайні віри і церкви та про почитання Богоматері. Він вказував, що й багато славних людей, які відконалися були від церкви, опісля вертали до неї, як до єдиного певного й тривкого захисту та єдиного пла омором Богоматері. Між іншим зазначив він, що й наш відомий письменник А. Чайковський, якого дехто підозрював у симпатіях до євангелістського руху чи православ'я, поіснтив в перемиському "Українському Голосі" (ч. 30 а 22 липня ц. р.) статтю "Православ'я на Покутті", в якій виразно позначив своє негативне відношення до православної й євангелістської пропаганди та ідентифікував себе з гр.-кат. церквою. Це становило пашого популярного письменника, відомого своїми історичними оповіданнями й повістями в найширших народних масах, уважав проповідник найвідповіднішим доказом на своє твердження.

Та саме в момент, коли проповідник назвав п. А. Чайковського й "Український Голос", владика вийшов з ризованим. Різким голосом звернувшись він до проповідника зі словами: "Отче, не говоріть нісенітниць! Говоріть про чуда Матірки Божої!" Провідник, заскочений несподіваною й нечуваною в церкві інтервенцією владик, змішався. Йі вара докинув так, що все буде добре" — закинув він. "Отче, зізнайтеся!" — закричав тоді схвильований владика. "Нехай господар перший докине проповідь!" — додав він. Тоді після деякого вагання провідник опустив проповідницю, а проповідник "докічав" о. крид. Ф. Радю.

Можли уявити собі враження орагданого виступу перемиського владик серед десятків тисяч вірних, серед вірного духовенства і владик серед громадянства. Загальне враження й обурення викликав цей драстичний інцидент проти євангелістського й супроводі горячої сподіваності для о. проповідника, жертви владичьї самопої або хоча б атрофії почуття відпові-дальности.

Тільки уявити собі: Велике релігійне свято, тисячі народу, що прийшли помолитися, змішати свої релігійні почування, десятки священни-

ків, проповідник сповнює свою почесну релігійну функцію, а тут раптом при загоді особи, до якої владика має особисту анимозію, з владичного престолу лунають нечувані слова: "Отче, зізнайтеся!"

Не хочемо уживати ядерних вигуків, але чи не є це публічне згіршення, чи не є це вибрик, зрозумілий хіба в XVII ст. підчас боротьби за владичий престол у Перемислі між православними й уніятами, але не тепер; чи не є це поведінка зухвалого шляхтича на своїм "дворі", але не виступ владик у церкві підчас великого свята — прийві тисячів вірних!

Перед війною в стрийському політі трапилася була подія, що священник вівзав вітї підчас вечірньої зложити свічку, бо парох уважав його негідним тримати її. В противному випадку священник заповів, що припинить відправу богослуження. Віт не реагував на вівзання пароха, а опісля виступив зі судовим обвинуваченням за приводе т. зв. "Religionstörung". Пароха засуджено за це на 7 днів вазинці. І нічого не помогли заходи пароха, інтервенції впливового пок. пос. Олесницького, навіть амистійне прохання до цисаря. Парох мусів відбутн кару. А це діялося в селі, в невеличкому гурті людей. А щож говорити про факт, який подіняся в прийві тисячів народу, факт згіршуючий, депрещіонуючий авторитет високого достойника церковного, факт, який кидає темпу тив на відносини між владикою з одного боку, з духовенством і вірними з другого і взагалі в яркий спосіб освітляє цедзорові відносини в нашій церкві? Чик даними в таких умовах вигадають голоси, які відзналися в Самборі між відпустовими масами, а які замістовуються в словах: "Владико, зізнайтеся з престолу!"

Першим почуванням, яке нами заволоділо після одержання звістки про драстичний епізод у самбірській церкві, було прикрі почування образи і болю. Ми довго вагалися, що в тим інцидентом робити. Вкінці постановили промовчати його в надії, що він буде зльокізюваний. Але в кілька днів після того почали появлятися в польській пресі злорадні нотатки під написом: "Зізнайтеся!" Булаварна жидівсько-польська і шовіністично-польська преса почала кепкувати собі з приводе цього епізоду, подаючи його до відома своїх читачів як кабретову "фацецію". Та ми й далі зберігали мовчанку. Аж нікчема переловили канібалістичного "Слово Польське", в якій релігійну проповідь о. Кузьмицького зіпхнено у вочиний рів словопольського політичанства, а єп. Кошляковського поставлено на сторожі польських політичних інтересів у церкві, — примусила нас перервати мовчанку і представити самбірський епізод у правдивому світлі.

"Слово Польське" у своїй нікчемності і безетичній задубювості више, що проповідник

"розпочав від атак на державу і єднорифікації сепаратистичного УНДО. Присутний на богослуженні перемиський єпископ Кошляковський, сучасний діяч", перетворив хашоваті слогани: "Ді-й

те". Зазяється, що в історії католицької церкви досить рідко бувало доі, щоби єпископ у присутності вірних публічно і так драстично скривав їх духовника... і т. д."

Розуміється, як можна було передбачити, даліше аустричаземо "доктринерський лібералізм і дитинну польську толеранцію" відомешні до українців. Через те па-нує повна розпущеність, бо

о. єп. Кошляковський не може бути присутній на всіх богослуженнях в кожній церкві, не може теж слухати всіх "проповідників", обаяваних за спасення своїх душ-овечок. А що вони говорять, коли в церкві нема о. єп. Кошляковського? Чи знають про це воляди? Чи знають про не старости, що не лише в Самборі святині переміюються в торговачі партійних і протидержавних політичних вір? Найближчий час, щоби не лише о. єп. Кошляковський, але перш усього чинники, з урядом пов'язані дилікувати на своїй становищах державного інтересу, замкнули уста всім щиро сьогодні з першим без-

карності аустричазем переміюються приказом: "Зізнайтеся!" — так дотриму, щоби вони вже більше не відзналися зоборювати державу і демократизувати шовілізм".

Хіба досить! Перемиський владика вже від довшого часу своєю екстравагантною особою й оригінальними вчинками заіратує громадську думку. Сми тепер завершив він свою пладо-творну діяльність виступом, який може був би впливовим лише в касарні, але який є нечуваною позицією і церкві.

Цим своїм безвідповідальним і провокуючим вірним, духовенством та релігійні почування і свяченне місце виступом, перемиський владика не лише понизив себе, як українця, але й як духовника. Тим більше як провідного духовника. До церковної влади належить вже покласти край цій шляхетській буйности чи хворобливості.

Оптимізм і числа.

(Від власного корреспондента)

Варшава, 2 вересня 1928.

Пал Бартель є поторітим оптимістом. Колись Вітос зник був говорити: "є але, буде ще гірше". Бо Вітос, як прем'єр, був заіприсяженим песимістом. І кепсько на цьому вийшов. Може його пасадники рішши сугерувати дозю в іншому напрямку, — досить, що ось нпр. синтета усіх виводів пана Бартеля така: "Є добре, буде ще гірше". Таке брешить теж з останнього його інтерв'ю на тему найбільших замірів влад, оголошеного три дні тому у "Курєрі Поранньому". Торкається цей оптимізм передусім господарських відносин. "Господарська ситуація Польщі розвивається систематично й корисно. Це відноситься до всіх ділянок господарського життя". Правда, пан Бартель додає, що "предметом нашої особливої журби й праці є наш торговельний бізнес". Але видно, що ця журба не дуже велика, бо цілу проблему торговельного бізнесу зводить до потреби збільшення торговельної факоти й зацікавлення польського купецтва експортними можливостями. Тимчасом саме торговельний бізнес Польщі став болячкою усього господарського життя Польщі. Він кривить такими грандіозними числами дефіциту, що вони повинні настроїти голову уряду всіляко, тільки не на нуту оптимізму.

Ось перегляд польської державної торгівлі за перших сім місяців цього року: У січні сальдо торговельного бізнесу давало мінус 32.29 мільонів, в лютому — 72.555 м. з., в березні — 163.019 м. з., у квітні — 81.105 м. з., у травні — 94.694 м. з., у червні — 97.549 м. з., у липні — 88.000 м. зод.; разом — 650.376 м. зод. Тому, що рік 1927 дав около 500 мільонів зод. дефіциту, маємо вже добре поверх мільярда золотих дефіциту у польському закордонному торговельному обороті. Коан так далі піде, при середньому щогорічному врожаю, до кінця року не багато бракувати-

ме до двох мільярдів. (Статистичних виказок за серпень міс, ще не маємо).

Очевидно, що Польща, яка не має додизну готівки ані з закордонних зльокат, ані туристичного руху, ані транзитних фактів, — пасивне сальдо свого торговельного бізнесу мусить вирівнювати виключно чи-то андоткуваним запасів валют і деізіз Банку Польського, чи то заловкуваним себе перед закордоном, при чому при знізнійшому утрудненні умови для довготермінових позичок, платіжні зобов'язання Польщі перед закордоном мусить мати короткотерміновий характер. Досить, що на 31. грудня 1927 р. запас валют і деізіз Банку Польського рахував 687.5 м. зод., а на 10. серпня 1928 р. вже лише 495.3 м. з., себто на 192 мільонів золотих менше. Колиб не зарпавська, позиванська і шовілістська закордонні позички, надірання каси Банку Польського булоб ще поважніше. Варвалі стабілізаційна позичка гарантує стійкість золотого, але зріст дефіциту в торговельному бізнесі і спричинений ним дефіцит бізнесу платинного можуть довести державу до такої внутрішньої скрути фінансової (уже вині брак готівки проявляється у зрості приватної відсоткової етоти до 18—36 проц.), що сицифовано прийшо стане дріл новажування бюджету. Із захитанням тих тріох чинників господарської рівноваги держави, може скодикуватися тіла переведена недавно реформа грошової системи Польщі.

Не дивлячись, що на яинше дефіциту в торговельному бізнесі Польщі звернув увагу т. зв. "фінансовий дорадник польського уряду", відпоручник американського капіталу, який дав Польщі стабілізаційну позичку, п. Чарльз Діс. Він призвав криваві, що стабілізаційний план передбачив торговельний дефіцит, але застерігся проти переміювання го характеру цього останнього. Стабілізаційна позичка — каже й

кожній у царстві нової слухати лекції про мистецтво. Музей виставляв бути по-трешньому творів мистецтва, які були дуже рідкою живою діалогом. І мистецтво відомо живилося з дослідженням, бо тільки цим шляхом його діло може жити. Потім музей тут вийти від однієї живих, ро-зумних і досвідчених. А державна влада могла тієї не одобрити і офіційноувати однієї спільного загального діла.

Ось це інший приклад. Західно-євро-пейський музей і по сьогодні користують-ся для консервації і реставрації пам'я-ток мистецтва працює і відомостями спе-ціалістів, що дуже ретельно бережуть сво-їх професійних таємниць та одобрять зважати ті самі дірки можливому успі-ху. Було це саме до революції і в Росії. Сьогодні не те. В часі революції збавля-ють за справу реставрації ікон, граві-ї творів мистецтва — Ігор Грабар, уро-женець Закарпатської України, органі-зував на основі точної науки хемії і фо-тографії зразкову, одну з найкращих в світі дер-жавну реставраційну майстерню, в якій працюють найкращі майстри під нагляд-ом працівників мистецтвознавства і під контролем фотографів. Мало того, при-порядкування реставраційської фотографії да-ло можливість бачити через неперозорі вер-стки олійної перемальовки картини під цим образ і його копію контролювати від реставраційної праці.

Хто не вписав ще своїм дітином до при-ватної школи „Рідної Школи“ — нехай зробить це негайно. — Нідна україн-ська дитина не сміє пропадати в чужій школі!

Наступ на сокільську організацію.

(Допис зі Стрия).

Наш пограждансько-спортовий р-х по се-дай дуже не до сподоби деяких адміні-страторів. Ім не подобається, що сла-тись можна замість пикти та розпустити по корням, горіть і в соціалістич-ній лугоні організації. Це діється в той час, коли в цілому світі спорт зводив собі як найвищий права. Всім у світі спорт відомо організуватися у спортив-ній товаристві, — лише наш селянин на західно-українських землях не має на-лежних права. Молоді уміють ратувати свій добробут на мизах пожежі, — і це не подобається палачам чинників. Чи хто чував у світі, щоб були до такі чинники, які не піддаються би органі-зації, що ладе собі за мету оборону мільярдів громадян від вогню, повені і т. д.

Отже такі чинники є в репрезенте-ції „завислих адміністраторів“ нових стрий-ських староста на Пайонич-ському.

В Стрийщині від десятиліт існують і добре славилися соціалістичні органі-зації. Численні з них існують уже по-над двадцять п'ять літ і мають свою історію в організації мислення поміч-никами, мають вправити і досвідчені погражданські та рухальні. Війна була перешкодою для діяльності цих товари-ств. Останніми літками відновлено соціалістичні організації. Влада, як і на-родні, дуже важко прилаштували діяль-ності соціалістичні установа і не могла їм зробити жадного захисту. Аж прийшов до Стрия з Києвом староста Па-йоничівський, який все і всім не-розуміючи своїми адміністративними відносинами та безоглядкою рішуче трактував усіх націоналістів. Йому не подобалося соціалістичні організації. Не ма-ло чого призначити і почав з того, що на соціалістичні фестивалі заборонив спіль-ні виступи спільно зі сусідніми сіл. Чому, Бог його знає, може це мови небезпе-че в релігійній діяльності? В світі тисячі релігійних єтап до спільних впра-в — а в Стрийщині це не подобалося па-нові старості. Та на цім не зупинився. На-виступивши „указ“ пана старости до всіх „Соколів“ і „Лугів“, яких заборонив їм виступи односторонньо або які не будуть відзнаки. Указ звучить так:

Starostwo w Striju. L. 175/pr.

Стрий, 21 січня 1925 р.

Do Zarządu Stowarz. sportowiczno-sportow-ego „Sokół“ w...

Stwierdzono zostało, że członkowie sto-warzyszni sportowiczno-sportow-ego „Sokół“ względnie „Lug“ posiadają działalność na terenie powiatu stryjskiego i używają prze-kradając stowarz. względnie odznak „Sokół“ względnie „Lug“ nie mając na to pozwolenia. Wobec tego postanowiono do-terminować przez ich członków i ich kow-ki specjalnych stowarz. i odznak, prze-chożąc im do Zarządu Stowarzyszenia przed tego rodzaju postępowaniem, niezgod-ny z postanowieniami statutu Stowarzyszenia. Zostaniesz przy tym, iż w razie stwierdzenia w rzeczywistości, że członkowie stowarzyszenia używają specjalnych stowarz. względnie odznak — zostaną dalsze...

ność Stowarzyszenia bezwzględnie zawie-żono.

Starosta powiatowy:

Rajackowski (własnoręczny podpis).
Дійсно повинен був пан староста. Ібе-ре Соколі яку небув відзнаку, жандарм ушвидить, донесе до старости і „dialal-ność Stowarzyszenia zawieszono“. Коротка справа і всі Соколі і Луги в повіті бу-дуть розкванці. Тоді пан староста нака-же в кожній громаді створити „Ochotni-cka straż pożarna“ і стане її командан-том та абере „helm strażacki“.

Нам Соколі в повіті вже понад чверть століття уживають односторон-ні відзнаки і нікому не приходило в голо-ву його заборонити, бо всім відомо, що спортивні організації цілого світу ужива-ють односторонні. Цікаво б було знати, чи такий сам указ дістали польські і жидів-ські спортивні організації і чи пан стар-оста заглядає в яких строків і яке то-варство грає в футбол або робить вправи.

Цей „указ“ пана старости — дуже бі-лий витяг з книги і всі знають, у чо-му діло. Треба розгорнути сільські українські товариства і пекати нашу мо-лодь, як колись, іде й тепер шукати розради у корми. Це дуже потрібно деяким адміністраторам, бо їм хочеться, щоб з нашої мови не виросли ро-зумні, свідомі господарі. Пляного, розпу-щеного села їм треба, а тоді легко буде робити з повітом, що лише захоче.

Пан староста Пайоничівський зараз по своїм прихоті до Стрия заповів, що він буде влітку повіт у „карби“ і так пик повести, як йому треба, щоб дати до-каз своєї справності і засудити на врас-ево всім, на котрі він так довго чекає. Вправді при виборі не дуже то йому полегшало і не удалось повіту повести туди, куди йому хотілося — то однак надії не покидає, та починає на-ново і то від молоді. Для розбиття ін-ших лівих організацій приготував „ре-гіональну раду“ і вже роз-слаб „номінації“ на членів ради. Шо-да роботи, бо до них не підуть свідомі українці — так як не пішли до „Wo-łoskich związków zawodowych“.

Може тепер пізнаються на панові старости Пайоничівський і ті українці, в яких товариства він втиснувся і ви-користує їх знакомство перед висно-вом, як доказ своїх вчинків, та на-вмук „проникання“ для поагодження „дужеї квестії“.

Наведеним указом стрийського ста-рости певно займатися „Соколі-Луги“, бо приготувалися на кінець місяця окружний соціалістичний адмін в Стрию і пан староста хотів би одним махом розбити цілу сокільську організацію стрийського повіту.

Стрийський.

Організаційний і в'єчий рух.

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Дня 18. липня ц. р. відбулося в Добро-милі в „Народній Домі“ позачергове сес-сія волонтерів. По виборі президії, до якої увійшли: о. Господаревський, адм. д-р Антонович і студ. М. Ханя зобра-гове посол і відмішувало союму д-р Загайкевич, який зложив звіт о діяль-ності Української Парламентарної Ре-презентатив і англо-слова реферат про по-літичне положення українського наро-ду під Польщею. Крім цього промовляв ще о. декан Маринюк. Нефортунно ви-ступив п. Неадрен, відомий а процесу на спадщину по бл. п. Тинковським, мо-сквофіль, кандидат на посаду в літні ч. 20, але виступив по кількох його словах за-кричали його і не дали йому далі го-ворити. Віче односторонньо одобрив доте-перішню діяльність Української Парла-ментарної Репрезентатив і зокрема сво-го посла і відмішувало союму д-р Загайкевича. Серед одушевляння в'єчківні відповіли національними тими і трикра-тими окликами „Слава“ попривітали сво-го посла.

Вічеви.

По широкому світі.

Від 14-го вересня сазовані між Німеччиною і Італією.

Болгарська офіційна агенція запере-тує звістку про міністерську крапу.

У волюнтерів флоту Антант сазано вре-сто за цей рік чотири несподівані виходи: уже дві згинув 38 детунів; а в 1927 р. було 53 згинів.

Денявирі ліду національних менше-стей у Женеві рішуче осудили цілкар-дій союз денікарів національних менше-стей.

Венізіє, на якого в'єчків співава-ли дола реформа державного шиття Гре-ції, заступав на „депут“.

Конгрес Комінтерну в Москві прина-чав Воло Куна уловлюванням у єдині ма-пропаганди більшовицкому в Ірак. Ко-рої.

Ріжні вісті.

АРЕШТУВАННЯ НА УКРАЇНІ.

Аг. Вехода повідомляє:

В Києві, Харкові, Одесі та Полтаві пе-реведено багатьох арештувань українців. Безпосередньою причиною арештувань була агітація, щоб селяни не продавали збіжжя, а звели із збіжжя кампанією ма-газинів з збіжжя резерву. При від на-годи нібито ведено агітацію за підірван-ням України від РСР.

Преса заповідає масовий процес проти українських націоналістів.

СПРАВА НАЦ. МЕНШОСТЕЙ НА ЛІЗІ НАШІЙ.

Дня 8. вересня підчас ген. дебати на пленарній засіданні Ліги Націй представ-ник мандатової комісії Ван Бляклянд (Голандія) підкреслює вагу оборони нац. меншостей. Означив він дотеперішню процесуру Комітету трьох при Лізі На-цій у справах нац. меншостей хибною. Це довело до того, що меншості втратять довіру до Ліги Націй. Бесідник поручає вкінці створити постійну комісію для справ нац. меншостей при Лізі Націй на зразок існуючої мандатової комісії.

Німе засідання Ліги Націй.

На підірковій плен. засіданні Ліги На-цій після поагоди формальностей пред-с. Загале сказав, що ніхто не записався до голосу у справах, обраних денним поря-ком і коли до вечора ніхто не зголосити-ся, також і в сесії засідання буде від-критим. Заву цію привітали галерії глум-ливими окликами.

ЧІЧЕРІН НА ВІДПУСТІ У НІМЕЧЧИНІ.

Чічерін вийшов для поратуння здоро-в'я на 3-місячну відпустку до Німеччини. „Берл. Тіт.“ азначає, що побут Чіче-рін у Берліні матиме часто особистий ха-рактер. „Вр. Агас. Ціт.“ подже, що Чіче-рін буде конферувати зі Штрессманом. У зв'язі з цим уже тепер згадують про намізання нім.-більшовицьких сном пер-еговорів.

ЧЕМБЕРЛЕН УСТУПАЄ?

Є чутки про димізію Чемберлена. Та ко-либ зайти не дійшло до димісії, то з ог-ляду на злий стан здоров'я Чемберлена, заступитиме його лорд Кашендан аж до нових виборів, себто до літа 1929.

КРІЗА КАБІНЕТУ В БОЛГАРІІ.

Болгарський кабінет подався до димі-сії. Можливо, що король поручить місії утворення кабінету дотеперішньому пре-мієрові Ланчеву. Головною причиною крі-зи був конфлікт у справі свейт, розва-зання македонських терористичних орга-нізацій. Коли Ланчев утворив кабінет, не вважав до нього дотеперішній міністр військ. справ Волков, який протестував проти розвазання македонських орга-нізацій.

ПОЖЕЖА У ЛЬВОВІ.

Вчора між 11. вночі на Лєвандівці за-городському рогацькому згорів тартак ак-сінки „Рольдустрія“. Загальна шкода 250.000 дол. Без роботи останні 50 ро-бітників.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 86725—86740, канадський долар 86100—86140, швейцарська франка 12535—12540, австрійський ші-лінг 12535—12540, румунська леа 80530—80550, французький франк 83450—83480, швейцарський франк 17150—17175, фунт стерлінгів 43400—43700, радянський червонець 2430—2440.

Золото: 20 корон 163000—164000, 20 франків 34300—34400, 20 німецьких марок 42400—42700, 10 російських рублів 46800—47300.

Срібло: Австрійська корона 07000—07100, австрійський корон 13600—13650, австрійський флорин 17300—17800, російський рубль 10000—11000, копійка за рубль 15000—15300.

Збіжжя.

Пшениця дівська 4850—4950, тшави-на селянська 4800—4900, жито галицьке 3350—3450, ячмінь галицький броварський 4350—4450, ячмінь на жито 2850—3000, ячмінь пшавський 3550—3650, овес галицький 3250—3350, кукурудза румунська 4100—4250, сарафла промислова 000—005, фавола жита 6550—7000, фасол-да жита 3400—3500.

ВІСТУ.ІН ДІЯ.

Пощлюбна ніч.

(3.—4. вересня 1925).

Повним світлості тогости,
Порвалась меремжа танців,
Сміх погасав,
Стяг знів.
Бесідний шум розвіявся, як дим,
Десь на далекім мості
Пройшли останні гості,
Старезний двір остаєся Молодим.

Тоді то на Чумицьній Шлях,
Що кияном срібланим
Послався по неї чистім —
Ступи любовим бог,
Тихенько, на шпильках
До мовчаного двору підійшов
Замкнув віконця,
Згасав подуми свій,
І положивши палець на уста,
Шепнув:
Цягте!.. Пошлюбна ніч!
— — — — —
Схилив дайстри головки
Стихла між листям рутірка.
— Тихо..

(Десь далеко смотнілась вірка).
Галактион Чика

НОВИНКИ

— Сальомел Крушельницька приїхала до Львова вже вчора. На завізаних ау-стріах велику притягу представле-ня наших музичні і громадські това-риства Львівської громади, що не бачило її стільки літ, подивилося, як во-на за цей час мало змінилась.

— Вода для Львова. Міська заведення водопроводу займається незгетом спра-вою, як побільшити сільність води для Львова. 6 проєктів спрямованих воду з джерел на північ від Шала або з теренів між Миколошівом, Стриєм і Жидатевом. Шоймо до рік закінчити подробиці кон-строї та діляти.

— Комісар Львова диміється на своїм становищі ще до перших днів жовтня. До цього часу мають пайти його маса-шинка, якого шукати уже між зливськи-ми громадянами.

— Самовбивства повторюються у Льво-ві напово. За вчорашній день було їх два: Кравець Арон Берман злився вди-ни наслідком матеріальних клопотів, а залий урлявець К. на вул. Б. Галакти-кого у першому поверсі підірвав собі горло.

— Львівська хроніка. Вчора помер по-жилий деїтний Брумер; досі на-вільно, як змер він на серце ти отруї-ся. Брумер мав намір від довгого часу розводитися і тому його смерть дала привід до різних напружених асидів, досі невисловлених. — На вул. Зелений у фабріці бетону стався жабій пориван ду-же сильний робітник Мордехай. Дуже часини казати, що це була зміна під-капана бомба, невідомо з якою метою.

— Преса даремі. Від 1-го жовтня від-вертася діяльність „Кур'єр Польський“ алевніс, що займалася та крадіаска пре-са також мусить підлягати своїм пра-в.

— Пам'ятник марш. Писудського зче-перша відбудувати Коломию. Таке рішче мовчальний соціалістичні і інші волюн-терства, а за грішми на це шль зор-таються люди до „всього громадянства Польщі“.

— Ріжні вісті. Помер у Парижі ос-танній царський амбасадор у Спол. Дер-жаві Кріп Бахметев. — Дня 8. Ро-белір мовчальний жертвував 200.000 дол на будівню природничого музею в На-висті. — Молодий сел надірвався де-катори Мисла Герті став у 24-м р. жит-ти заст. директора англійсько-німецько-го банку, одного з найбільших у Бу-дівні. — Віртуоз-сараки 27-літній Яша Хайфед родом з Польки записався у Львівській театральній 20-літній крапу-ва на Яну Парку Філармонію Влод. — У нім.-східній Канаді поновилася грома-дська сесіяна зорганізація до змудити а протаканні протакти їм зброю, бо най-не а силі одобрити своїй худби. Кана-дська влада залягла до спільного об-шого аніва 30 дні.

— Реперді. На злітній літературній пам'яті у Славій продали мічку влас-ної Наполеона за 400 дол. До цієї реаліза-ції залучений деїтний, який створює на-вільно в діляні Наполеона. Там же про-дали однієї лави. Діляна за 4 сторін-ки за 100 дол. — У англійській шкіль-ній в Канаді мовчальний джар зорганіза-ція, яку робить війна на змислені-скаві злидні: крадіаска масовити, не-дужому до рика, оесь шити. — Не-

В друкарні Видавничої Співки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10.